

REISVERSLAG NR 26 VAN FRED EN NELIE MET DE ALCEDO

Elke reis, ook de grootste, begint met het zetten van de eerste stap. De eerste stap van onze terugreis van de Middellandse Zee naar Nederland is op 27 maart 2023 als we om 03.00 slaperig in de taxi naar Schiphol stappen. Vanuit het vliegtuig zien we de Sporaden in Griekenland, de eilandengroep die we twee jaar geleden probeerden te bezoeken. Wat toen door het slechte weer en de hitte niet is gelukt. Nu bewonderen we vanuit de lucht de eilanden, die door vele hele kleine rotseilandjes worden omringd. Ziet er prachtig uit.

Op het vliegveld staat een huurauto klaar, waarmee we dezelfde tocht van 400 km gaan maken als twaalf jaar geleden toen ik Nelie voor het eerst in levende lijve ontmoette. Nelie had het vliegtuig naar Athene genomen want ze wilde met de kennismaking niet wachten tot ik terug zou komen naar Nederland. Waar we toen met onze gedachten waren laat zich raden. In ieder geval herkennen we niets. Wel weten we dat we onderweg sardientjes gegeten hadden in het havenplaatsje Navpaktos. Dat willen we nu weer doen, maar we kunnen dat restaurantje aan de haven niet meer vinden. Vorig jaar hebben we twee keer geprobeerd met de Alcedo Navpaktos aan te lopen. We zijn er echter voorbijgevaaren omdat er toen een sterke wind uit het zuiden stond en we bang waren dat er dan een behoorlijke deining in de haven zou staan. Nu is er een zwakke zuidenwind, maar de deining in de haven is al aanzienlijk. Was vorig jaar dus een goede beslissing.

Navpaktos is een klein ommuurd haventje en als je het aandoet is het alsof je een kasteel binnen vaart.

We nestelen ons in het appartementje van vriendin Rica dat 20 min rijden verwijderd is van de werf in Vlichos waar de Alcedo op het land staat. Maar daar gaan we morgen wel eens kijken. We vallen nu als een blok in slaap. Vanuit het appartement hebben

we een prachtig uitzicht over het stadje Lefkada en na koffie gedronken en bijgepraat te hebben met vrienden gaan we naar de werf, waar de Alcedo onder zijn wintertent op ons ligt te wachten. 1 april is de tewaterlating gepland. Nog vier dagen klussen om het schip klaar te maken voor de terugreis kan beginnen.

We worden dit jaar samen 160 jaar en dat is één van de redenen om de Alcedo terug te varen naar Nederland. We prijzen onszelf gelukkig dat we nog zo een goede conditie hebben, maar toch merken we dat het uithoudingsvermogen minder wordt waardoor we liever niet meer oversteken maken waarbij we een nacht door moeten varen. Ook moet je er op deze leeftijd rekening mee houden dat je conditie kwetsbaarder is. Het geeft ook een goed gevoel dat we dan niet meer hoeven te vliegen of lange reizen met de auto hoeven te maken om bij de boot te komen en ons dan verder door de wind te laten voortbewegen. Er is in Noord Europa nog zoveel moois te beleven en te ervaren.

Het plan is om op de terugreis Albanië en Montenegro te gaan ontdekken en daarna over te steken naar Italië en de laars rond te varen naar Marseille. Om alvast in de stemming te komen kopen we de gastenvlaggen van Albanië en

Montenegro. Veel van de verhalen die we over die landen horen zijn negatief over de havens, de mensen en de bureaucratie. Er zijn echter ook enthousiaste verhalen. We gaan het ervaren.

In Port Saint Louis in de buurt van Marseille zal de mast eraf worden gehesen die dan over de weg naar Nederland wordt vervoerd. Dan is het plan om als motorboot verder te varen via de Rhône, de Saône, de Moezel en de Rijn om eind

augustus aan te komen in Vollenhove. Maar we zijn afhankelijk van onzekere factoren zoals het weer, mankementen aan het schip en als laatste de toestand van de kanalen en rivieren in Frankrijk. Op de Rhône kan je een stroom van 10 km/uur tegen hebben en dat is de maximumsnelheid van de Alcedo. Dat schiet niet op en daar willen we dus in de droge tijd zijn. Maar de kanalen in het noorden van Frankrijk hebben in de droge tijd soms weer onvoldoende water. Kennissen van ons zijn vorig jaar op weg naar de Moezel gestrand met hun boot omdat er niet voldoende water in het kanaal stond. Ze wilden dit voorjaar verder ontdekken dat het kanaal tot in mei gesloten is vanwege onderhoudswerkzaamheden. Kortom het wordt een spannende of beter onzekere reis. Misschien is dat ook wel de charme van dit soort zwerftochten.

Maar eerst nog een paar dagen klussen aan de boot en genieten van het eiland Lefkas, waar de mimosabomen prachtig in bloei staan zelfs hier op de scheepswerf.

Vorig najaar hebben we de buitenboordmotor voor een onderhoudsbeurt achtergelaten bij een werkplaats waar een grote hoeveelheid uit elkaar gehaalde motoren in de buitenlucht lag te roesten. Zonder een bewijs van afgifte toch wel een beetje

spannend, maar tot nu toe bleken deze Griekse toestanden prima te werken. We vinden hem terug tussen de rotzooi, maar er is nog niks aan gebeurt. Er wordt ons verzekerd dat hij zaterdag klaar zal zijn en inderdaad halen we hem zaterdag glimmend opgepoetst en geserviced op.

Het is zaterdag 1 april en de Alcedo gaat in het water. We mogen het hele weekend aan de steiger van de werf blijven liggen.

Een goede gelegenheid om de boot te bevoorraden met o.a. 54 liter drinkwater in flessen en twee kratjes bier. Ook de Retsina en de Ouzo mogen niet ontbreken.

Zodra de Alcedo in het water ligt ga ik de motorolie vervangen en moet daarbij de motor laten draaien. Daarbij ontdek ik een

onaangename verrassing. Er lekt koelwater bij de waterpomp. Had ik zo gehoopt de reis zonder problemen aan te vangen. Ik kan niet ontdekken of de lekkage uit de pomp komt of uit de aansluiting van een slang aan de pomp. Ik vervang de waaier in de pomp met een nieuwe pakking. Dat lost het probleem echter niet op. Om het verhaal kort te houden; na een dag ondersteboven boven de motor te hebben gehangen is het probleem nog niet opgelost.

Morgen 4 april varen we naar het 35 km verwijderde Lefkada en zal ik kijken of de lekkage zo gering is dat we er mee door kunnen varen.

Omdat het vandaag een winderige (vlagen van 8 Bft) dag met heel veel regen wordt blijven we in de baai van Vlichos rustig achter ons anker liggen. Per slot we zijn met pensioen en hebben vakantie!

Zicht op Vlichos vanaf onze ankerplaats.